

قصه های نهج البلاغه

لطفا بگوئید نمی دانم

اعتبار سند: اولویت ۱

تطبیق نقل با سند: اولویت ۲

[۲۲۹] ۲۳۲

وَقَالَ ع: مَنْ يُعْطِ بِالْيَدِ الْقَصِيرَةَ يُعْطِ بِالْيَدِ الطَّوِيلَةَ

و آن حضرت فرمود: کسی که با دست کوتاه ببخشد، با دست بلند بخشیده می شود.

[۷۹] ۸۲

إِذَا سُئِلَ عَمَّا لَا يَعْلَمُ أَنْ يَقُولَ لَا أَعْلَمُ وَلَا يَسْتَحِينُ أَحَدٌ إِذَا لَمْ يَعْلَمْ الشَّيْءَ أَنْ يَتَعَلَّمَهُ

و از اعلام «نمی دانم» به وقت پرسش شدن از چیزی که نمی داند حیا نکند، و از آموختن علمی که دارا نیست شرم ننماید.

[۸۲] ۸۵

وَقَالَ ع مَنْ تَرَكَ قَوْلَ لَا أَدْرِي أَصِيبَتْ مَقَاتِلُهُ

و آن حضرت فرمود: کسی که کلمه «نمی دانم» را از دست بگذارد تیر هلاکت بر مواضع حساس کشتنی اش نشیند.

نهج البلاغه (للصبحی صالح) / ۴۴۴ / ۵۳ / ۴۰۰۰ و من کتاب له ع کتبه للأشتر النخعی [رحمه الله] لما ولاه علی مصر و أعمالها حين اضطرأ أمر أميرها محمد بن أبي بكر، و هو أطول عهد كتبه و أجمعه للمحاسن.

فَضَعَ كُلُّ أَمْرٍ مَوْضِعَهُ وَ أَوْقَعَ كُلُّ [عَمَلٍ] أَمْرٍ مَوْقِعَهُ

گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

. هر چیزی را در جای خودش بگذار، و هر کاری را به موقع خودش انجام ده.

در کتاب آدرس داده شده نامه ۱۵۳

ولی نامه ۵۳ است.

[۱۱۵] ۱۱۹

وَقَالَ عَ مَثَلُ الدُّنْيَا كَمَثَلِ الْحَيَّةِ لَيِّنٌ مَسُّهَا وَ السَّمُّ النَّاقِعُ فِي جَوْفِهَا يَهْوِي إِلَيْهَا الْغَرُّ الْجَاهِلُ وَ يَحْذَرُهَا ذُو اللَّبِّ الْعَاقِلُ

-۱۱۹

و آن حضرت فرمود: مثل دنیا همچون مار است، که سودن آن نرم، و درونش سم کشنده است. گول خورده نادان به آن میل کند، و خردمند عاقل از آن حذر نماید.

نهج البلاغة (للصّبحي صالح) / ۵۲۱ / [۲۷۱] ۲۶۵ ص : ۵۲۱

إِ ۴۷۷۵ وَقَالَ عَ إِنَّ كَلَامَ الْحُكَمَاءِ إِذَا كَانَ صَوَابًا كَانَ دَوَاءً وَإِذَا كَانَ خَطَأً كَانَ دَاءً

و آن حضرت فرمود: به بازماندگان مردم احسان کنید، تا پاس بازماندگان شما را بدارند.

[۱۳۰] ۱۳۴

وَقَالَ عَ لَا يَكُونُ الصَّدِيقُ صَدِيقًا حَتَّى يَحْفَظَ أَخَاهُ فِي ثَلَاثٍ فِي نَكْبَتِهِ وَ غَيْبَتِهِ وَ وَفَاتِهِ

۱۳۴- و آن حضرت فرمود: **دوست** دوست **نیست** مگر اینکه برادر دینی خود را در سه موضع بیاید: در رنج و بلا، و پشت سر، و هنگامی که از دنیا برود.

نهج البلاغه (للصباحی صالح) / ۴۹۳ / [۱۲۷] ۱۳۱ ص : ۴۹۲

الْأَطِبَاءُ غَدَاءٌ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ دَوَاؤُكَ وَلَا يُجْدِي عَلَيْهِمْ بَكَاؤُكَ لَمْ يَنْفَعِ أَحَدَهُمْ إِشْفَاؤُكَ إ ۴۶۰۸ وَلَمْ تُسَعِفْ فِيهِ بَطْلِبَتُكَ إ ۴۶۰۹ وَلَمْ تَدْفَعْ عَنْهُ بَقُوتُكَ وَقَدْ مَثَلَتْ لَكَ بِهِ الدُّنْيَا نَفْسَكَ إ ۴۶۱۰ وَبِمَصْرَعِهِ مَصْرَعَكَ إِنْ الدُّنْيَا دَارُ صَدَقٍ لِمَنْ صَدَقَهَا وَدَارُ عَافِيَةٍ لِمَنْ فَهِمَ عَنْهَا وَدَارُ غِنًى لِمَنْ تَزَوَّدَ مِنْهَا إ ۴۶۱۱ وَدَارُ مَوْعِظَةٍ لِمَنْ اتَّعَظَ بِهَا مَسْجِدُ أَحِبَّاءِ اللَّهِ

همانا دنیا سرای راستی است برای کسی که با آن به راستی برخورد کند، و خانه عافیت است برای آن که آن را فهمید، و محلّ توانگری است برای آن که از آن توشه گرفت، و جای پند است برای کسی که با آن پند گیرد. مسجد عاشقان خدا.

[۲۲۹] ۲۳۲

وَقَالَ ع: مَنْ يُعْطِ بِالْيَدِ الْقَصِيرَةَ يُعْطِ بِالْيَدِ الطَّوِيلَةِ

و آن حضرت فرمود: کسی که با دست کوتاه ببخشد، با دست بلند بخشیده می شود.

وَإِيَّاكَ وَالْإِعْجَابَ بِنَفْسِكَ وَالثَّقَّةَ بِمَا يُعْجِبُكَ مِنْهَا وَحُبَّ الْإِطْرَاءِ ۴۲۱۴ فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ أَوْتَقِ فُرْصِ الشَّيْطَانِ فِي نَفْسِهِ لِيَمْحَقَ مَا يَكُونُ مِنْ إِحْسَانِ الْمُحْسِنِينَ

از خودپسندی و تکیه بر آنچه تو را آلوده به خودپسندی کند، و از علاقه به ستایش و تعریف مردم بر حذر باش، زیرا این حالات از مطمئن ترین فرصت های شیطان در نظر اوست تا نیکی نیکوکاران را نابود کند.

[۴۷۱] ۴۶۲

وَقَالَ ع: رَبِّ مَفْتُونٍ بِحُسْنِ الْقَوْلِ فِيهِ

و آن حضرت فرمود: چه بسا آدمی با ستایشی که از او شود فریب خورد

[۴۸۰] ۴۷۲

وَقَالَ ع فِي دُعَاءٍ اسْتَسْقَى بِهِ - اللَّهُمَّ اسْقِنَا ذُلَّ [السَّحَابِ] السَّحَابِ دُونَ صَعَابِهَا

در دعایی که با آن طلب باران نمود، گفت: خداوندا، ما را به ابرهای رام سیراب کن، نه ابرهای سرکش.

[۳۵۴] ۳۴۸

وَقَالَ ع أَشَدُّ الذُّنُوبِ مَا اسْتَهَانَ بِهٍ صَاحِبُهُ [صَاحِبُهَا]

و آن حضرت فرمود: سخت ترین گناهان گناهی است که گنهکار آن را ناچیز بشمارد.

نهج البلاغه (للصبحی صالح) / ۴۴۴ / ۵۳ / ۴۰۰۰ و من کتاب له ع کتبه للأشتر النخعی [رحمه الله] لما ولاه علی مصر و أعمالها حين اضطرب أمر أميرها محمد بن أبي بكر، و هو أطول عهد كتبه و أجمعه للمحاسن.

إِيَّاكَ وَ الْإِيمَانَ عَلَى رَعِيَّتِكَ بِإِحْسَانِكَ أَوْ التَّزِيدَ إِفِيمَا كَانَ مِنْ فِعْلِكَ أَوْ أَنْ تَعْدَهُمْ فَتَتَّبِعَ مَوْعِدَكَ بِخُلْفِكَ فَإِنَّ الْمَنْ يُبْطِلُ الْإِحْسَانَ وَ التَّزِيدَ يَذْهَبُ بِنُورِ الْحَقِّ وَ الْخُلْفُ يُوجِبُ الْمَقْتَ ۴۲۱۶ عِنْدَ اللَّهِ وَ النَّاسِ

گزارش مدرک یابی کتاب های کتابخانه دبستان فضیلت

بپرهیز از اینکه احسانت را بر رعیت منت گذاری، یا کرده خود را بیش از آنچه هست بزرگ شماری، یا به رعیت وعده ای دهی و خلاف آن را به جای آوری، چرا که منت موجب بطلان احسان، و کار را بیش از آنچه هست پنداشتن باعث از بین بردن نور حق در قلب، و خلف وعده سبب خشم خدا و مردم است.